

متن پرسش

سلام استاد عزیز: خداوند متعال عزت دنیا و آخرت به شما و همه رهروان حق عنایت فرماید و در پناه و توجه حضرت بقیه الله الاعظم سلام الله علیه باشید. در مطالعه کتاب «سه دقیقه در قیامت» مطالبی بود که به صورت کمی قیاسی در خصوص قبح یک گناه یا حسنه جاری انجام شده بود و این شبهه ایجاد شد که در رجوع به روایات نتوانستم بفهمم، در کتاب بیان شد که فردی یک حسینه را وقف کرده و در کوچکی به یکی از کودکان حاضر در حسینه تندی کرده و در برزخ کل ثواب وقف حسینه را تا کنون به خاطر جبران به آن کودک دادند، نماز جماعت که بیان شده در روایات اگر درختان قلم و آب دریا جوهر شود از نوشتن ثوابش عاجزند، چرا مثلاً یک نماز جماعت نمی تواند جبران بسیاری از گناهان را بکند، آیا کفه برخی گناهان مثل یک تندی خیلی سنگین است یا نماز جماعت؟ آیا مقیاس کمیت است یا کیفیت؟ تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در آن کتاب تنها در رابطه با آن موضوع، شاید بتوان گفت خواسته‌اند او را متذکر نیت‌اش بکنند که باید خالص باشد تا نتیجه‌ی کامل بگیرد. ولی «یوم الحساب» را که برایش برپا نکرده بودند که دقیقاً جای هر عملی تعیین شود! عموماً از تجربه‌های نزدیک به مرگ باید بیشتر متوجه‌ی مجرد نفس شد، ولی ریزه‌کاری‌های موضوعات بعد از مرگ را باید از طریق وحی پیامبران دریافت کرد. موفق باشید